

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Giderek derinleşen ekonomik krizden en çok etkilenen kesimlerin başında emeklilerimiz yer almaktadır. Ülkemiz için yıllarca emek veren 8 milyonu aşkın vatandaşımızın sorunlarının çözülmesi, hem Anayasamızca güvence altına alınan sosyal devlet ilkesinin gereği, hem de vicdani bir sorumluluktur. Sosyal güvenlik hakkı, Anayasamızın 60. maddesiyle güvence altına alınmıştır. Bu maddeyle devletin sosyal güvenliği sağlayacak gerekli tedbirleri alması öngörülmüştür.

Emeklilerimizin yaşadığı sıkıntılar, gerek sivil toplum örgütleri tarafından yapılan araştırmalarla gerekse partimizce TBMM'ne verilen araştırma önergeleriyle gündeme getirilmek istenmiş ancak mevcut iktidar tarafından görüşülmesine dahi gerek duyulmayarak çığ gibi büyüyen sorunlar görmezden gelinmiştir. Bu ülkeye emek veren milyonlarca insanımızın çağdaş, kaliteli, insana yakışır bir yaşam sürdürme hakları, hiçbir hükümetin takdirine, inisiyatifine bırakılmayacak kadar hassas ve öncelikli bir konu olmalıdır.

Gelişmiş ülkelerde emeklilik "ikinci yaşam" olarak adlandırılırken ülkemizde emeklilerimiz açlık sınırının altında aldıkları maaşlarla geçinmek zorunda kalmakta, adeta "yaşam mücadelesi" vermektedir. Çalışma yaşamında en fazla fiziki yıpranmayla karşı karşıya kalan işçi emeklilerimize 2008 yılı içerisinde yapılan zam oranı %9.22'dir. Oysa aynı yıl içinde elektriğe %57.1, doğalgaza %72.56 oranında zam yapılmıştır. Giderek eriyen alım gücü nedeniyle sağlıklı beslenemeyen ve gelirlerinin büyük bölümünü sağlık, ısınma ve kira giderine harcayan emeklilerimiz 1 Ekim 2008 itibarıyla 5510 sayılı kanuna istinaden sağlık katkı payı ödemeye başlamışlardır. Verilen zamlar, sağlık için ödenen katkı payı tutarını dahi karşılayamamaktadır. İktidar tarafından reform olarak adlandırılan Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu bu yönüyle de beklentileri karşılayamamıştır. 5 Ekim 2008 tarihli AB İlerleme Raporu'nda, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun amacına dikkat çekilmiş, kanunla "yeterli ve sürdürülebilir emeklilik aylığı sağlanabilecek şekilde düzenleme yapılmasının" amaçlandığı ifade edilmiştir. Emeklilerimizin süregelen sıkıntıları ve özellikle son günlerde artan sorunları ülkemizin bu amaca ne kadar uzak olduğunu kanıtlamaktadır.

Türk-İş'in verilerine göre Mart 2009'da açlık sınırı 744.65, yoksulluk sınırı ise 2.425.55 TL'dir. İşçi emeklilerinin taban aylıkları 575.26, Bağkur (Esnaf) 437.94, Bağkur (Tarım) 290.28'dir. Emeklilerimizin aylıkları bu tabloda açlık sınırının altındadır ve adeta sefalet aylıklarına dönüşmüştür. Mart 2009 verilerine göre 8 milyon 902 bin 143 emeklimizin 6 milyon 739 bin 054'ü, oransal olarak %75.7'si açlık sınırının altında maaş almaktadır. Günümüzde emeklilerimiz aldıkları aylıklarla sadece kendilerini değil, krizin de etkisiyle işsizliğin pençesinde boğuşan çocuklarını da geçindirmek zorunda kalmaktadırlar. Yapılan araştırmalar emeklilerimizin sorunlarının ne denli derinleştiğini rakamlarla ortaya koymaktadır. İşsiz çocuğu olan emeklilerin oranı %60.5'i bulmaktadır. Emekli aylığıyla kendisinden başka iki ve daha fazla kişiyi geçindiren emeklilerimizin oranı %81.1'dir. Emeklilerimiz bu tabloda adeta bir mucize gerçekleştirmektedir ama bu mucizenin uzun sürmeyeceği de açıktır. Çünkü yine aynı araştırmaya göre emeklilerimizin %75'i bu geçimi sağlarken borç batağına sürüklenmiştir. Ülkemiz adına utanç verici bu dramatik tablo, emeklilerimizin sosyal hayattan da giderek soyutlanmakta olduğunu göstermektedir. Temel ihtiyaçlarını dahi karşılamakta zorlanan emeklilerimiz adeta evlerine hapsedilmiştir. Tüm bu olumsuzluklar, herkesin kaçınılmaz bir süreç olarak yaşayacağı emeklilik dönemiyle ilgili

umutsuzluğu ve kaygıları arttırmaktadır. Bugün AB ülkelerinde yaşanan yaşlı nüfus gerçeği, gelecekte de ülkemiz için kaçınılmaz olacaktır. Bu konuda parlamenterlerin siyasi kimlik ve çıkarlarını bir kenara bırakarak ülke gerçeklerini ve geleceğini düşünerek acil ve kalıcı önlemler alması gerekmektedir.

Ülkemizin dört bir tarafında dramatik olayların yaşanmaktadır. Osmaniye’de emekli bir polis memuru, tefecilerden borç alarak yaşadığını ve artık dayanacak gücünün kalmadığını anlatan bir mektup bırakarak intihar etmiştir. İzmir’in Konak ilçesinde emekli bir sağlık memuru geçimini sağlayamadığı için tarım ilacı içerek hayatına son vermiştir. Antalya’da 71 yaşındaki emeklimiz kendisinden destek isteyen Adalet Bakanı’na yırtık ayakkabılarını göstererek “Şunlara bakın bu ayakkabılarla ben nasıl size destek olayım. Eşimden kalan 360 lira emekli maaşı var. 300 lirasını kira veriyorum” demiş ve Bakanın “Nasıl geçiniyorsun?” sorusuna “Buyur işte” demekle yetinmiştir. Ülkemizde her gün bu üzücü olaylara bir yenisi eklenmektedir. Hayattayken dahi aldıkları maaşla zor geçinen emeklilerimiz, hayatlarını kaybettikten sonra geride kalan eşleri de en az %50 oranında kesinti yapılan emekli maaşlarıyla adeta ölüm kalım mücadelesi vermektedir.

Milyonlarca kişinin yaşamını doğrudan ilgilendiren işçi, memur ve Bağ-Kur emeklilerinin sorunlarının tespit edilerek çözüm yollarının bulunması amacıyla Anayasanın 98. TBMM İç Tüzüğü’nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis araştırması açılmasını arz ederim.

1. Ali ARSLAN - Muğla
2. Fevzi TOPUZ - Muğla
3. Tekin BİNGÖL - Ankara
4. Bülent BARATALI - İzmir
5. Atila EMEK - Antalya
6. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
7. Rahmi GÜNER - Ordu
8. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
9. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
10. Ensar ÖĞÜT - Ardahan
11. Ferit Mevlüt ASLANOĞLU - Malatya
12. Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale
13. Tansel BARIŞ - Kırklareli
14. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
15. Birgen KELEŞ - İstanbul
16. Mehmet SEVİGEN - İstanbul
17. Abdülaziz YAZAR - Hatay
18. Tayfur SÜNER - Antalya
19. Osman KAPTAN - Antalya
20. Erol TINASTEPE - Erzincan
21. Sacid YILDIZ - İstanbul
22. İlhan KESİCİ - İstanbul
23. Şahin MENGÜ - Manisa
24. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
25. Ali KOÇAL - Zonguldak
26. Enis TÜTÜNCÜ - Tekirdağ
27. Zekeriya AKINCI - Ankara